

Nieuwe naam: Bakker Sweet Peppers

Een overname volgens het boekje

Hij stond al een tijdje vermeld als mede-eigenaar op de website van kwekerij Hermans-Walter, maar onlangs droegen eigenaren Wim en Annette Hermans uit Sevenum hun paprikabedrijf écht over aan hun opvolger Frank Bakker. De komende maanden werken ze nog één dag per week mee om alles rimpelloos te laten verlopen. Maar ze zijn het er alle drie al lang over eens: de overname was en is er een uit het boekje.

Kom voor het interview maar op een maandag, op die dagen zijn Wim en ik hier nog dit hele jaar om mee te werken,' zei Annette Hermans bij het maken van de afspraak. Zo gezegd zo gedaan, en op een zonnige maandag in mei zitten Annette (55) en Wim (59) Hermans samen met hun opvolger Frank Bakker (34) op me te wachten. Keurig op 1,5 meter natuurlijk, want dat is ook in een teeltbedrijf voorlopig de norm nu Nederland in de greep is van Corona. Het is dit jaar precies 40 jaar geleden dat Wim samen met zijn ouders in 1980 een bedrijf begon op De Hees, net als het huidige bedrijf ook gelegen in Sevenum. Zijn vader was daar al veel eerder, in 1957, met een gemengd bedrijf begonnen. Wim over die start: 'in 1980 begonnen we met een combinatie van ongeveer een 60 are glasteelt en zo'n 5 hectare volle grond. We teelden in die tijd onder meer komkommers, geforceerde rabarber en broccoli, en door de combi van teelten die we

hadden was het dus binnen en buiten werken. Omdat ik eigenlijk al snel in de gaten had dat de combi met volle grond mijn ding niet was, gingen we na vier jaar het glasareaal uitbreiden naar 0,85 hectare en begonnen we ook met paprika. Mijn hart trok eigenlijk meer naar de bloemen, maar daar was het bedrijf gewoon te klein voor. Op vraag van de toenmalige directeur van de bloemenveiling ZON zijn we toen in de bestaande kas begonnen met potplanten, zoals geraniums, fuchsia's en cyclamen. Dat leek een leuke intensieve teelt, maar toch hebben we die na twee jaar heel snel vaarwel gezegd. De planten brachten namelijk amper de helft op van wat ons was voorgespiegeld, dus dan heb je het rekensommetje eigenlijk wel snel klaar, en ook dat is ondernemen.' Omdat Wim en zijn ouders in 1982 ook al met de teelt van groene paprika waren begonnen, viel het besluit om het bedrijf verder te richten op de paprikateelt. Inmiddels

was ook Annette bij Wim 'in beeld gekomen', en samen besloten ze in 1984 als tweede bedrijf in Nederland met oranje paprika te starten. 'We wilden graag met een nicheproduct gaan werken waarin je je ziel en zaligheid kwijt zou kunnen, en we dachten dat dat met oranje paprika het geval zou zijn,' aldus Annette.

Aanvankelijk werd die teelt nog gecombineerd met rabarber, maar de liefde voor de oranje paprika bleek uiteindelijk toch groter. Nadat ook nog enkele jaren met rode paprika erbij werd gewerkt, kozen Wim en Annette in 1989 definitief voor de 'grote liefde' oranje paprika. Oh, en inmiddels ook voor elkaar, want ze trouwden in 1987. Op De Hees werd een nieuwe kas gebouwd, waar het echtpaar vervolgens tien jaar uitsluitend oranje paprika teelde. Na een grondig onderzoek om te kijken of herontwikkeling van de bestaande kas mogelijk was, dan wel of er op dezelfde

locatie nog uitgebreid kon worden, viel in 1999 het besluit om aan de Zeesweg, de huidige locatie van het bedrijf, een perceel grond te kopen en daar een compleet nieuw bedrijf neer te zetten. Grappig detail was overigens dat ze het perceel kochten van de gebroeders Hermans (geen familie), telers van.... groene paprika! De verhuizing naar de Zeesweg betekende het begin van een nieuw tijdperk voor Wim en Annette, waarin ze inderdaad hun ziel en zaligheid konden gaan stoppen in de teelt van oranje paprika. De nieuwbouw gebeurde planmatig en gefaseerd in twee fasen, waarbij in eerste instantie werd gestart met een kas van twee hectare en er in de tweede fase nog 1,2 hectare bij kwam. Uiteindelijk kwam met fase 3 het bedrijf door een nieuwe uitbreiding met 2 hectare in 2006 tot de huidige omvang van 5,2 hectare.

Opvolging

In die periode kwamen Wim en Annette ook in contact met Frank Bakker, die vanuit zijn MAS-opleiding stage bij hun bedrijf kwam lopen. 'Ik kende de paprikateelt ook vanuit thuis, ben eigenlijk min of meer opgegroeid tussen de paprika's,' zegt hij. Tijdens zijn stage werd wellicht het zaadje voor Franks' belangstelling gelegd, maar dat bleek pas een aantal jaren later. 'Toen ik na de HAS terecht kwam in de financiële wereld en ik vanuit mijn baan als bedrijfskundig adviseur links en rechts ook wat acquisitiesprekken ging voeren, kwam ik opnieuw met Wim en Annette in contact. Tijdens een van die gesprekken vroeg ik of ze eigenlijk opvolgers hadden, waarop ze aangaven dat dat niet het geval was. Wim noemde toen als een van de opties om te zijner tijd te stoppen om een samenwerkings-

verband met een andere ondernemer te starten. Toen is bij mij het balletje gaan rollen en is heel langzaam het idee gaan ontstaan om op die manier op termijn het bedrijf over te kunnen gaan nemen. Een paar maanden later heb ik toen de stoute schoenen aangetrokken en gebeld met de vraag of we daar eens over konden praten. De rest is geschiedenis,' lacht Frank.

Nou ja, geschiedenis: de wijze waarop de opvolging uiteindelijk tot stand is gekomen is beslist vermeldenswaardig, want het is er een geworden van de categorie 'uit het boekje.' Het gesprek leidde tot de concrete afspraak dat Frank in december 2015 in loondienst zou beginnen, om door middel van meewerken het bedrijf te leren kennen en in de vorm van een ingroei-model binnen enkele jaren mede-eigenaar te

Wie Frank Bakker en Wim en Annette Hermans
Waar Sevenum
Wat Oranje paprika

worden. Afsproken streeftijd voor het gehele traject was vijf jaar, aan het einde waarvan hij dan volledig eigenaar zou worden en Wim en Annette het hun dan nog resterende deel van het bedrijf aan hem als opvolger verkochten. Frank: 'we waren mede door mijn eerdere stage weliswaar al geen vreemden van elkaar, maar deze 'weg van de geleidelijkheid' is een perfecte manier gebleken om elkaar écht goed te leren kennen, waar we alle drie met een heel goed gevoel op terug kijken. We hebben een reëel en haalbaar traject uitgezet, zo is gebleken, waarbij gaandeweg steeds meer taken en verantwoordelijkheden van Wim en Annette hun bordjes naar mijn bordje gingen.' Wim luistert instemmend naar Frank zijn woorden, en vult aan: 'cruciaal bij een succesvolle bedrijfs-overdracht is samenwerking, en dan bedoel ik echt samen werken, daar staat of valt het succes mee. Vanaf dag één moet er in de constructie die wij hebben gekozen, volledig vertrouwen en gelijkheid zijn en bijvoorbeeld leeftijd moet dan niet tellen. Kijken naar elkaar sterke punten en daar optimaal gebruik

van maken, daar gaat het om.' Op de vraag wat Franks' sterke punten zijn in vergelijking met hen zelf denken Wim en Annette even na. 'Je merkt dat hij door zijn HAS-achtergrond analytischer en bedrijfsmatiger denkt en daardoor zaken strakker kan bekijken en aanpakken, terwijl het bij ons allemaal wat meer vanuit het gevoel gaat. Het een is niet beter of slechter, maar als je over en weer weet waar je sterktes liggen dan komt dat het bedrijf natuurlijk alleen maar ten goede.'

Naam

Inmiddels is de overdracht volledig afgerond, is Frank 100% eigenaar, en is per 1 april jongstleden zelfs de naam veranderd van Kwekerij Hermans-Walter naar Bakker Sweet Peppers. Deed dat laatste iets met Wim en Annette? 'Het is even iets in je hoofd van 'oh ja, nu is het voortaan echt anders', maar je weet dat het natuurlijk alleen maar logisch is om dat te doen, want iedere ondernemer is toch trots op zijn bedrijf. Het is trouwens een mooi logo geworden vinden wij, en als jonge

ondernemer mag Frank daar echt trots op zijn,' zegt Annette. Voor de feestelijke bekendmaking van de nieuwe naam en logo gooiden de maatregelen rond de Coronacrisis helaas roet in het eten, maar dat wordt mogelijk op een later moment nog op een of andere manier ingehaald.

Op de maandagen werken Wim en Annette tot eind 2020 nog mee, waarbij Annette ondersteuning geeft bij de boekhouding en Wim bij de teelt. Op de vraag wat ze de overige dagen doen beginnen ze allebei te lachen. 'Ik ben twee dagen per week actief als vrijwilliger bij het Leger des Heils waar ik maatje ben van 2 bewoners, en klus graag samen met Wim. We hebben drie kinderen, waarvan ook enkele zelfstandig ondernemer zijn en daar is voor ons altijd iets te doen.' Wim is naast zijn hand- en spandiensten voor familie en vrienden ook nog een of twee dagen per week actief als chauffeur op de vrachtwagen. 'Alleen voor de lol,' benadrukt hij, 'Het is duidelijk: de familie Hermans verveelt zich bepaald niet!'

De laatste vraag is voor Frank Bakker. Hoe ziet Bakker Sweet Peppers er over vijf jaar uit? 'Op dit moment ben ik daar niet veel mee bezig. Qua bedrijf heb ik de komende jaren niet veel meer ambities dan dat wat we hier doen ook echt goed te doen en alles nog beter te beheersen, dat is mijn focus. Daar komt bij dat ik er niet van overtuigd ben dat een groter bedrijf altijd tot een beter rendement leidt. De ruim vijf hectare hier is een mooie maat, waar ik heel tevreden over ben. Daarnaast is het fijn als het leven in balans is en er naast het werk tijd en aandacht is voor het gezin.'

